

Fólia

Siklódi Fruzsina Erzsébet

Magyar Képzőművészeti Egyetem, Vizuális Művészet Tanszék

Képzőművész MA

II. Évfoyam

Témavezető: Dr. Habil Erőss István DLA

Műleírás

Fólia II. című pályaművem transzparens felületeket és hullámzó rétegek találkozását ábrázolja egy ipari közegben. A fólia, ami sejtelmesen befedi a környezetét egyszerre van jelen védő funkcióként és utal egy átmeneti állapotra. Például egy épület betérítése sejteti annak a megújulásának a reményét. Egyszerre ottlét és nemlét egzisztenciális paradoxonjának kérdését boncolgatom. A műanyag fólia transzparenciája az anyag és anyagtalan határmezsgyéjét jelzi, mindeközben egy disztópikus közegben épül újjá a bevont ipari épület.

A koncepció központi eleme a transzparens fólia takaró jelenléte. Mélyebb elméleti síkon egy épület mikor takarásba kerül, akkor a restaurációra vagy a lebontásra való készülésre utal. Ez egyértelműen a változás állapotának a közeledtét sejteti. Vizuálisan bármikor bekerül a látképünkbe egy befóliázott épület szinte azonnal töröljük is a feldolgozott információt, mivel tudatunk egyértelműsítette, hogy az egy átmeneti állapot. A fólia alatt kell tartózkodjon egy hordozó forma, ami egyértelműen átalakul. Ez a gondolat utal a hibák folyamatos elfedésre és az idő rohamos múlására. A befóliázás gesztusa egy metamorfózis, mivel a befóliázott épület különböző állapotaira utal. Látjuk az épületet az idő rágta, romos állapotában, majd a fóliázott, átalakulást megkezdő állapotában, végül pedig egy teljesen új formájában. A metamorfózis a változás vagy átalakulás jelenségét írja le, amely általában radikális, alapvető változást jelent valamiben vagy valakiben. Ez a kifejezés számos kontextusban használható, legyen az biológiai, pszichológiai, vagy kulturális összefüggésben. Biológiai értelemben a metamorfózis gyakran kapcsolódik állatok fejlődéséhez. Például a hernyó, amely átalakulás után pillangóvá válik, vagy a kételtűek, mint a békák, amelyek lárvaként kezdenek, majd átalakulnak kifejlett formájukba. Pszichológiai értelemben a metamorfózis arra is utalhat, amikor egy személy jelentős személyiségváltozáson megy keresztül. Ez lehet önkéntes döntés eredménye, például személyes fejlődés vagy terápia során, vagy váratlan események hatására. Kulturális értelemben a metamorfózis gyakran szimbolizálhatja a társadalmi vagy politikai változásokat. Például egy ország átalakulása vagy egy kultúra fejlődése is metaforikusan leírható metamorfózisként.

Ez a változás, amit észlelünk a környezetünkön mindenképp hatást gyakorol a kognitív tudatunkra és az emlékezetünkre. A változásnak számos hatása lehet az emlékezetre, és ezek a hatások különböző szinteken és módokon manifesztálódhatnak. Néhány lehetséges hatás:

Memória Átalakulások: Változások gyakran járnak az életünkben, és ezek az események, helyzetek vagy környezetváltozások az emlékezeti rendszerünket is befolyásolhatják. Például egy jelentős életesemény, például költözés, új munka vagy kapcsolati változás, kihívás elé állíthatja az emlékezetet.

Stressz és Változás: A stressz, amely a változással járhat, negatív hatást gyakorolhat az emlékezeti funkciókra. Az agy stresszhormonokat termel, amelyek befolyásolhatják az emlékezet kialakulását és elérését.

Kognitív Rugalmasság: A változások lehetőséget teremthetnek a kognitív rugalmasság fejlesztésére, amely azt jelenti, hogy az agyunk alkalmazkodik és megtanul kezelni az új körülményeket. Ez a rugalmasság hozzájárulhat ahhoz, hogy gyorsabban és hatékonyabban tudjunk alkalmazkodni változó körülményekhez.

Érzelmi Töltet és Emlékezet: Az érzelmi események hosszabb ideig megmaradhatnak az emlékezetünkben. A pozitív vagy negatív érzelmi töltet, amely a változással jár, befolyásolhatja, hogy mennyire maradnak meg az emlékek.

Életkori Szempontok: Az életkortól függően változhat, hogy hogyan kezeljük és emlékszünk a változásokra. Az idősebb korban például a változásokhoz való alkalmazkodás nehezebb lehet, mivel az agy kognitív funkciói változhatnak.

Rutinok és Emlékezet: A változások megtörhetik a megszokott rutinokat, amelyek egyfajta emlékezeti keretet is jelenthetnek. Az új környezet, szerepkör vagy feladatokhoz való alkalmazkodás időbe telik, és ez hatással lehet az emlékezeti folyamatokra.

Tanulás és Emlékezet: Az új készségek megtanulása és az új információk feldolgozása szintén hatással lehet az emlékezeti rendszerre. A tanulási folyamat során a változásoknak kihívások elé kell állítaniuk az emlékezetet. Végül is, az emlékezet egy összetett rendszer, amely számos tényezőtől függ. A változások kihívásokat jelenthetnek, de egyúttal lehetőséget is teremtenek az agyunknak az alkalmazkodásra és a fejlődésre.

Mindenképp meg kell említenem Christo és Jeanne-Claude művészi attitűdét. Christo művészete gyakran az ún. "csomagolás" (wrapping) koncepció köré épül, amely során valós tárgyakat, épületeket vagy tájat csomagol be vagy borít be átmeneti időre. A művészpólitikai

állásfoglalások vagy a művészek társadalmi, politikai nézetei gyakran változnak és széles skálán mozognak. Azonban Christo és Jeanne-Claude, a felesége, híresen tartották magukat a művészeti munkájuk és az épített környezet által keltett érzések közé, nem pedig politikai vagy társadalmi ügyek közé. Céljuk az volt, hogy a közönséget újra gondolkodásra készítsék a megszokott környezetükkel kapcsolatban. Munkásságukat általában az egyéni kifejezés, az esztétika és az emberi tapasztalatok különböző aspektusainak kifejezésére használják fel. Azt, hogy egy művész milyen mértékben vesz részt vagy nem vesz részt politikai vagy társadalmi ügyekben, számos tényező befolyásolhatja, beleértve a művész személyes hozzáállását, életfilozófiáját és az adott időszak körülményeit is. Ezen attitűd példaként a Pont Neuf Wrapped (1985) című munkát hoznám fel példaként: Párizs híres hídját, a Pont Neuf-et csomagolták be, ami a város egyik ikonikus építményévé vált. A művészeti beavatkozás átmenetileg módosította a városképet, miközben bemutatta a híd architektúráját új kontextusban.

Összegezve művemben egy ipari épület van beépítve egy disztópikus közegbe: a vörös, ködös háttér egy világ vége közeli hangulatra utal, ami találkozik egy élénken hullámozó, légies fóliával. A fólia lágy esése és képlékeny lepel jellege felerősíti a kíváncsiságot az épület valója és léte iránt. A festmény 200x180cm, akrillal készült feszített vászonra.